

Nem hagynak magadra, hiszen mind magányosak:
 égető szükségük van rád,
 élvezik, ahogy száll az áldozati füst,
 ahogy örök hálával rakódik be fogaid lazuló kerítése.

Kupihár Rebeka

gender

még nem ismerem a szót,
 csak azt tudom, hogy huszár akarok lenni
 az óvodás fényképezésen.
 a dajka átrángat a lányok csoportjába.
 flitteres ruhát húznak rám,
 zokogok a dolmányért,
 pedig nem ismerem ezt a szót sem.
 bosszúból frufrut ragasztok
 a bátyám csákós képére
 a barbik levágott hajából.

farsangtól farsangig élek.
 ilyenkor dobogóra állítanak
 és megtapsolnak. azt hiszik, jelmez,
 pedig csak olyan vagyok,
 amilyen lenni szeretnék.

rítus

azt hitted, rák, pedig csak
 a méhszájadat tapintottad ki
 undor és szégyen között félúton.
 ezután éveig imádkoztál azért,
 hogy ne akard újratanulni valaki másón.
 a szavakat a nyelvvel alá rejtetted,
 ahogy gyerekként az ostyát.
 onnan semmi nem esik ki,
 ha megvernek, akkor sem esik ki.

de a szavak feldagadtak, betöltötték a szájüreged.
 nem vártad, hogy visszacsókoljon.
 az utolsó erőddel felidézted a dudort,

a nyálkás, merev dudort, ami benne is ott van.
azt vártad, hogy a gyomorszájad összeszűkül,
de csak kíváncsiság futott át a gerinceden.

megérinted, ahogy téged senki.
ahogy magadat sem érintenéd soha.
a kezed megnyugszik. a gyönyör átlátszóbb
és hatalmasabb, mint valaha képzelted.
az arcod összerándul és messzeség költözik bele.
hol van már a pornóból tanult kifejezés.
az arcod a tiéd, ahogy eddig még soha.

babaprojekt

belefáradtam ebbe.

eredj innen, eredj,
termékeny, jóvágású
férfiak ölébe.
ess teherbe,
szedd áhítatos arccal
a kismamavitaminokat,
simogasd a pocakod nyilvánosan,
énekelj neki
helyettem is.

ha kivetted jogos részed a teremtésből,
és még mindig szeretsz,
gyertek vissza hozzám.

söpröm majd a morzsáitokat,
labdává göngyölöm a szanaszét
hagyott hajszálaitokat,
és nem gondolok az apák
szükségességére.
tudom, hülyeség,
de bárki gyerekét felnevelem,
ha az ügyesedő kezekben
és kunkorodó tincsekben
téged látlak viszont.

de most menned kell.
nekem pedig megszoknom

a kudarcot és a tényt,
hogy tényleg kevés vagyok.
csak kielégíteni tudlak,
beteljesíteni nem.

